

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Beowulfes Beorh eller Bjovulfs-Drapen, det Old-Angelske Heltedigt paa Grund-Sproget

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. XLVIII. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1861_1290-txt-shoot-idm2681.pdf (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Var nemlig endog Oldsagnet om Kong *Skjold*, alle Skjoldungernes Stamfader, og hans hemmelighedsfulde Forhold til *Danmark*, det eneste, Angel-Skjalden havde balsameret og giemt for os, saa maatte vi dog være ham meget taknemmelige, thi vel har vi smukke Sagn om Kong *Skjold*, baade som *Lødurs Søn* hos *Saxe* og som *Odins Søn* hos *Snorre*, men dog ikke Mage til det *Angelske*, om "*Barne-Engelen*," der giæstede vore Kyster, slumrende paa *Korn-Negen*, blev som *Danmarks Skytsaad* (familiar) vor Konge, og vendte ei tilbage til *Alfhjem* eller *Gimle*, før han havde skaffet os Ære, Fred og Lykke midt iblandt stridige og nærige Naboer, og efterlod en Kongeslægt, der giennem Aarhundreder, som den *Fredegode*, skulde bæres paa Hænderne af *Folket*. *Vel henfører *Ædelvard* og de andre *Latinske Krønike-Skrivere* Oldsagnet om det folkeløse Stor-Skib med Barne-Kongen til "*Skef*" men Angel-Skjalden har nok vidst langt bedre Besked med Nordiske Oldsagn end "*Latinerne*", og desuden kan man godt see Grunden til at man kaldte den lille ubekjendte Skibs-Dreng *Skefing* efter den "*Skef*" som siges at have været Noas *fjerde Søn*, født i *Arken*, mens der ikke var fjerneste Grund til at lade *Skef* selv efter Aartusinders Forløb flyde op i *Danmark*. Af denne Kongelige *Skjoldung-Stamme* nævner Angel-Skjalden: *Bjovulf*, *Halvdan* den Høie, hans tre Sønner *Hjørgar*, *Hrodgar* og *Helge* den Brave, *Hjørgars Søn Hjørvard*, *Hrodgars Sønner Hredrik* og *Hrodmund*, og endelig, uden XLIXFaders Navn, *Hrodulf*; hvoriblandt kun eet Navn, nemlig *Bjovulfs*, er os aldeles fremmed, medens de andre Navne ikke blot har en hjemlig Klang, men er tildeels velbekjendte, som *Halvdan*, *Roe* (*Islændernes Hroar*) *Helge* og *Rolf*. Da nu imidlertid *Halvdan* og *Roe*, som vi kun har hørt meget lidt om her hjemme, er *Hoved-Skjoldungerne* i *Bjovulfs-Drapen*, saa er baade Toget til *Jotunheim* i Kong *Halvdans Tid* og *Maglebardernes Optøier* i Kong *Roes Gaard* os ganske nye Begivenheder, som det maa være os en Fornøjelse at gjøre Bekjendskab med. Mærkeligt er det dog, at ligesom vi her hjemme kun har hørt om Kong *Roe*, at han bygde *Roskilde*, saaledes synes ogsaa *Byggeriet* at have været den vigtigste Bedrift af *Hrodgar*, som Skjalden havde hørt tale om; thi vel roser han *Hrodgar* for Heltemod i *Ungdommen*, men nævner dog ingen Heltegierninger af ham, da Striden med *Maglebardenne*, efter *Vidsidsmaal*, maa henføres til den senere Tid, da *Hrodulf* (*Rolf*) var blevet voxen. *Hrodgar-Borgens Navn* (*Heort*) vilde efter den *danske Mund* være *Hjortholm*, men dersom *Tyskerne* ikke ganske for intet har skiænket os "*Herthedalen*", maa det vel staae i Forbindelse dermed.